

Kohtuasi C-420/23**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

7. juuli 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugali kõrgeim halduskohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

24. mai 2023

Kaebaja:

FAURÉCIA – Assentos de Automóvel, Lda

Kostja:

Autoridade Tributária e Aduaneira (maksu- ja tolliamet)

Põhikohtuasja ese

Kaebaja FAURÉCIA – ASSENTOS DE AUTOMÓVEL, LDA esitas Pleno de la Sala de lo Contencioso-Tributario del Supremo Tribunal Administrativo (kõrgeima halduskohtu haldus- ja maksuasjade kolleegiumi üldkogu) kaebuse Centro de Arbitragem Administrativa (haldusvaidluste arbitraažikeskus, CAAD) 3. novembri 2020. aasta otsuse (edaspidi „vaidlustatud otsus“) peale, väites, et nimetatud otsus on vastuolus CAADi 6. oktoobri 2020. aasta otsusega (edaspidi „alusotsus“), sest kahes nimetatud otsuses on asi lahendatud sõnaselgelt vastupidiselt.

Menetluse eesmärk on hinnata tempelmaksu seadustiku (Código do Imposto do Selo) artikli 7 lõike 2 – millega piiratakse sama artikli lõike 1 punkti g territoriaalset kohaldamisala seoses rahaliste vahendite koondamise (*cash pooling*) lepingu alusel tehtud finantstehingute korral tempelmaksust vabastamisega – kooskõla liidu õigusega, eelkõige mittediskrimineerimise ja kapitali vaba liikumise põhimõtetega, mis on sätestatud ELTL artiklis 18, artiklis 63 ja artikli 65 lõikes 3, mida kohaldatakse liikmesriigi õigussüsteemis Portugali Vabariigi põhiseaduse artikli 8 lõike 4 alusel.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Liidu õiguse tõlgendamine – ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimus

„Kas tempelmaksu seadustiku (Código do Imposto do Selo) artikli 7 lõikes 2 sätestatud õigusnorm, mille kohaselt on tempelmaksust vabastatud lühiajalised rahaliste vahenditega tehtavad tehingud, mis tehakse kahe Portugali residentist äriühingu vahel või kahe poole vahel, mille puhul laenuvõtja on Portugali resident (ja laenuandja on Euroopa Liidu resident), aga maksust vabastatud ei ole tehingud, mille puhul laenuvõtja (võlgnik) on Euroopa Liidu liikmesriigi resident ja laenuandja (võlausaldaja) on Portugali resident, on kooskõlas ELTL artiklis 18, artiklis 63 ja artikli 65 lõikes 3 sätestatud mittediskrimineerimise ja kapitali vaba liikumise põhimõtetega?“

Viidatud liidu õigusnormid

ELTL artikkel 18, artikkel 63 ja artikli 65 lõige 3 (mittediskrimineerimise ja kapitali vaba liikumise põhimõtted)

Viidatud liikmesriigi õigusnormid

11. septembri 1999. aasta seadus nr 150/99, millega kiidetakse heaks templimaksu seadustik (lei n.º 150/99, de 11 de setembro, que aprova o Código do Imposto do Selo): eelkõige artikli 7 lõike 1 punkt g ja lõige 2

Kohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Kaebaja on äriühing, mis tegeleb autoistmetele katete, vahu, polstri ja metallkonstruktsioonide tootmisega.
- 2 Asjaolude toimumise hetkel kuulus kaebaja äriühingutele Faurécia Investments, S.A., mille asukoht on Prantsusmaa (99,99%) ja Financière Faurécia, S.A, mille asukoht on samuti nimetatud riik (0,01%).
- 3 23. veebruaril 2000 sõlmis äriühing Financière Faurécia, S.A. kontserni Convention d’Omnium kuuluvate äriühingutega rahaliste vahendite koondamise (*cash pooling*) lepingu, mille eesmärk oli juhtida kontserni kuuluvate eri riikides asuvate äriühingute rahavoogusid.
- 4 8. juunil 2009 pidas äriühing Financière Faurécia, S.A. vajalikuks optimeerida kehtivat rahaliste vahendite koondamise lepingut ning sõlmis selleks äriühinguga BNP Paribas, S.A lepingu „BNP Paribas Cash Centralisation Agreement“, mille

alusel osutatakse kontserni rahavoogude tsentraliseerimise teenust, mille eesmärk on viia eri kontode saldod tasakaalu.

- 5 Kaebaja ühines nimetatud kontserni rahaliste vahendite koondamise lepinguga 20. juulil 2010 „Bulletin d'Adhésion“ (ühinemisteatis) alusel.
- 6 Kaebaja, Financière Faurécia, S.A. ja Faurécia Investments, S.A. sõlmisid 30. detsembril 2010 nõudeõiguse ülemineku / nõuete loovutamise lepingu, mille põhjal allkirjastasid Faurécia Investments, S.A. ja kaebaja uue laenulepingu, mis hakkas kehtima 1. jaanuaril 2011. Nimetatud lepingus on kaebaja laenuandja ja Faurécia Investments, S.A. laenuvõtja: esimene andis teisele aasta kaupa pikendatava laenu, mille maksimumsumma on 65 000 000,00 eurot, leppides intressimääraks kokku keskmise intressimäära, mis on võrdne ühe kuu Euriboriga, ümardatuna 1/16-ni 1%-st, mis tõuseb 0,5% aastas ning intressisumma arvutatakse iga kuu lõpus igakuise krediidikasutuse alusel.
- 7 Nimetatud lepingut muudeti ja täiendati hiljem mitu korda, et eelkõige pikendada lepingu kestust ja muuta maksimaalset laenusummat.
- 8 Lepingutingimuste kohaselt tuli kontserni erinevate üksuste rahalised ülejäägid kanda üle kaebaja kontole, kes omakorda kandis need üle teisele äriühingule (edaspidi „B“), kes haldas kontserni osakuid ja finantstegevust ning kes sai vahendid kätte ja kasutas neid Prantsusmaal.
- 9 Äriühingu B rahalised ülejäägid olid omakorda mõeldud teiste kontserni kuuluvate äriühingute rahastamisvajaduste täitmiseks.
- 10 Kaebaja eraldatud vahendite tagasimaksmine sõltus tema rahalistest vajadustest vastavalt enne kokkulepitud ülemmäärale.
- 11 Rahalise ülejäägi kasutamise eest sai kaebaja iga kuu B-lt intressi ja esitas iga kuu arve selle summa eest, mis kanti tema laenukontole.
- 12 Siiski, kuna vahendeid, mille kaebaja rahavoogude tsentraalse haldamise lepingu alusel andis, oli enam kui nimetatud üksus B-lt sai, oli nimetatud vahe oma olemuselt esimeselt teisele antud laen ehk teisisõnu oli tegemist B-le antud rahastusega, mida B kasutas seejärel eelkõige teiste kontserni üksuste rahastamiseks, et optimeerida kontserni rahavoogusid.
- 13 Kaebaja suhtes viidi majandusaastate 2014, 2015, 2016 ja 2017 kohta läbi neli üldkontrolli, millest tulenevalt määrati talle täiendav tempelmaks. Tulevikus kontrollide vältimiseks tegi kaebaja majandusaasta 2018 kohta mitu pöördmaksustamise toimingut ning esitas 19. detsembril 2019 maksuotsuste peale vaide.
- 14 19. märtsil 2020 jäeti vaie rahuldamata.

- 15 Maksuhaldur leidis, et tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 2 kohaselt ei kehti nimetatud toimingutele selle seadustiku artikli 7 lõike 1 punktis g ette nähtud maksuvabastus, sest võlausaldaja (kaebaja) registrijärgne asukoht on Portugali territooriumil.
- 16 29. mail 2020 esitas kaebaja vahekohtule kaebuse, mille põhjal algatati käesolev menetlus.
- 17 Vaidlustatud otsuse ja alusotsuse aluseks olevad asjaolud tunduvad olevat identsed ning samuti ei ilmne, et vaidlustatud otsuse ja alusotsuse tegemise vahelisel ajal oleks muudetud õigusakte.
- 18 Tribunal Arbitral em Matéria Tributária (maksuasjade vahekohus, Portugal) leidis vaidlustatud otsuses siiski, et tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõige 2, mis piirdub nimetatud seadustiku artikli 7 lõike 1 punktis g ette nähtud maksuvabastuse kohaldamisega juhtudele, kui võlausaldaja registrijärgne asukoht on Euroopa Liidus, ei riiva kapitali vaba liikumist, sest tempelmaksu käsitlevaid õigusakte kohaldatakse erisusi tegemata kõigile õigusaktides ette nähtud majandustoimingutele.
- 19 Kuid alusotsuses leidis Arbitral em Matéria Tributária (maksuasjade vahekohus), et maksuvabastuse kohaldamise välistamine vastavalt tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõikele 2 juhtudel, kui laenusaja (võlgnik) on Euroopa Liidu kodanik ja laenuandja (võlausaldaja) elukoht on Portugalis, kujutab endast kapitali liikumise piiramist ELTL artikli 63 lõike 1 tähenduses.
- 20 Kaebaja palub tühistada vaidlustatud otsuse ja teha selle asemel uue otsuse, millega rakendatakse alusotsuses kasutatud lahendust, kuna esimeses on rikutud õigusnorme, sest õigust on väärtalt tõlgendatud ja kohaldatud.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 21 Kaebaja väidab, et laenulepingule kohaldatakse tempelmaksu ainult juhul, kui laenulepingu põhjal antakse vahendid (viivitamatult) üle, aga mitte siis, kui leping kajastab ainult kohustust anda vahendid üle mingil veel kindlaks määramata tulevikku jääval hetkel ehk teisisõnu krediiditehingute puhul tekib maksukohustus (ehk maksustatav tehing) ainult juhul, kui nimetatud tehingud ellu viiakse. Nimetatud tehingud viiakse ellu ainult laenu kasutamisel, mitte lepingu allkirjastamisel, mistõttu asjaomane maksustatav tehing on laenu kasutamine (mitte pelgalt selle andmine), mis väljendab tegelikku maksualast suutlikkust.
- 22 Kaebaja leiab, et maksustatav tehing leiab aset tegeliku „kasutamise“ hetkel ja ülejäänud nõuded maksu kohaldamiseks – nagu kõnealuste tehingute territoriaalsus – peavad olema täidetud täpselt sellel hetkel.

- 23 Sellega seoses „leiab vahendite kasutamine aset kohas, kust kasutaja laenatud kapitali saab, ehk kohas, kus laenuandja täidab kohustuse anda kapital laenusaaajale üle“.
- 24 Kuna vahendeid tuleb kasutada riigisisel territooriumil, leiab kaebaja, et käesolevas asjas on see nii, kuna kapital laekub Portugali territooriumil asuvale pangakontole või muusse poolte vahel kokku lepitud kohta, et asja saaks tõlgendada nii, et maksustatav tehing on toimunud riigisisel territooriumil.
- 25 Seetõttu oli kaebaja arvates eelmiste aastate (2014 ja 2015) kohta täiendavate maksusummade määramisel ebaõige maksuhalduri tõlgendus, et tempelmaksu kohaldatakse kõikidele krediiditehingutele, mille üks pool asub Portugali territooriumil, olenemata sellest, kas tegemist on laenuandja või -võtjaga.
- 26 Maksuhaldur omakorda väidab, et kui ühe poole registrijärgne asukoht ei ole riigisisel territooriumil, kohaldatakse [tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 1] punktides g ja h sätestatud maksuvabastusi ainult juhul, kui võlausaldaja registrijärgne asukoht või tegelik aadress on mõnes muus Euroopa Liidu liikmesriigis või riigis, millega Portugal on sõlminud tulu- ja kapitalimaksuga topeltmaksustamise vältimise lepingu (võlausaldaja registrijärgse asukohaga seotud maksuvabastust kohaldatakse ainult juhul, kui võlgniku registrijärgne asukoht on riigisisel territooriumil, sest vastupidisel juhul pole ühtegi siduvat elementi, mis võimaldaks väita, et tehingu asukoht on riigisisene territoorium).
- 27 Võttes arvesse kaebaja ja B vahelisi rahavooge, tuleb märkida, et võlausaldaja on kaebaja, kes on laenu andev üksus, mille registrijärgne asukoht on riigisisel territooriumil, mistõttu vastavalt tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõikele 2 ei kohaldata tempelmaksu seaduse artikli 7 lõike 1 punktides g ja h ette nähtud maksuvabastusi.
- 28 Maksuhaldur märgib siiski, et kuigi tundub, et seadusandja on tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 2 esimeses osas soovinud piirduda lõike 1 punktis g osutatud maksuvabastuse puhul finantstehingutega, milles osalevad residendist äriühingud, jättes kõrvale finantstehingud, milles ühe osapoole – kontrolliva või kontrollitava äriühingu – registrijärgne asukoht või tegelik aadress ei asu Portugali territooriumil, ei realiseeru see kavatsus lõpuks täielikult, sest kuna see võimalus tooks kaasa mitteresidendist äriühingute diskrimineeriva kohtlemise, mille võib seada kahtluse alla nii Euroopa Liidu toimimise lepingu kohaselt kui Portugali poolt sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingute valguses, pakkus seadusandja võimalust, et maksuvabastust saab kohaldada ka juhul, kui võlausaldaja registrijärgne asukoht või tegelik aadress on mõnes teises liikmesriigis või riigis, millega Portugal on sõlminud tulu- ja kapitalimaksuga topeltmaksustamise vältimise lepingu, välja arvatud juhul, kui finantstehing toimub krediidasutuse või finantsettevõtja vahendusel, kelle registrijärgne asukoht on välismaal või krediidasutuse või finantsettevõtja, kelle registrijärgne asukoht on riigisisel territooriumil, välismaal asuvate tütarettevõtjate või filiaalide vahendusel.

- 29 Seega jäävad tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 1 punktis g osutatud maksuvabastuse alt välja finantstehingud, mille puhul kantakse kaebaja pangakonto saldo ülejääk kontsernikontole, samas kui nimetatud maksuvabastust saab kohaldada tehingutele, mille puhul kasutatakse kontsernikontolt kaebaja individuaalsele kontole üle kantud vahendeid tingimusel, et täidetud on õigusaktis ette nähtud tähtaja ja eesmärgi nõuded.
- 30 Pooled jagavad seisukohta, et asjaomases lepingus on igal juhul nähtud ette selle automaatne pikenemine ühe aasta kaupa, kui pooled ei teata vastupidisest, ning kuna lepingu kehtivusaega on järjest pikendatud, on tegemist kindlaks määramata või konkreetseks ajaks antud laenuga, nii et võttes arvesse, et kuna vastavalt seadusandja sätestatule on maksuvabastuse tegemise tingimused kumulatiivsed, tuleb järeldada, et puuduvad alused tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 1 punktis h sätestatud maksuvabastuse kohaldamiseks.
- 31 Seetõttu jõudis maksuhaldur järeldusele, et vaidlusalused maksuotsused ei sisalda ühtegi ebaseaduslikku viga ega viga, mis tuleneks väärast tõlgendamisest või mis tahes muust põhjusest.
- 32 Kaebaja väidab, et lähtuda tuleb alusotsuses antud tõlgendusest, mille kohaselt tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 1 punktis g osutatud maksuvabastuse kohaldamise välistamine, mis on nähtud ette sama artikli lõikes 2 juhul, kui võlgniku (laenuvõtja) registreeritud asukoht ega tegelik aadress ei asu Portugalis, vaid mõnes Euroopa Liidu liikmesriigis, on põhjendamatu piirang ELTL artiklis 63 sätestatud kapitali vabale liikumisele, mistõttu ei või seda vastavalt Portugali põhiseaduse artikli 8 lõikele 4 kohaldada.
- 33 Kaebaja leiab, et nimetatud lõike 2 kohaldamine toob kaasa kapitali vaba liikumise piiramise, sest jätab liikmesriigi residendid ilma võimalusest saada maksuvabastust, ning see piirang tuleneb ilmselgelt järgmistest asjaoludest:
- laenuandja Portugalis + laenusaja Euroopa Liidus = tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 2 kohaselt maksuvabastust ei kohaldata
 - laenuandja Euroopa Liidus + laenusaja Portugalis = tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 1 punkti g ja lõike 2 kohaselt maksuvabastust kohaldatakse
 - laenuandja Portugalis + laenusaja Portugalis = tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 1 punkti g kohaselt maksuvabastust kohaldatakse
- 34 Teisisõnu on Euroopa Liidu residendist äriühing, kes võtab (võlgnikuna) laenu Portugali äriühingult, jäetud ilma võimalusest saada maksuvabastust ja peab tasuma maksu, mille tasumist ei nõuta Portugalis asuvalt võlgnikult, kes võtab laenu Euroopa Liidu residendist äriühingult või Portugali residendist äriühingult, mistõttu on erinev kohtlemine ja kapitali liikumise piirangud ilmsed.
- 35 Tegemist ei ole ELTL artikliga 65 lubatud piiranguga, mistõttu tuleb asuda seisukohale, et mõlemad olukorrad on võrreldavad ja puuduvad üldisest või

avalikust huvist tulenevad põhjused, mis võimaldaksid sellist diskrimineerimist õigustada.

- 36 Peaprokuröri asetäitja leiab, et kaebaja väitega tuleb nõustuda, sest nagu kaebaja märgib, siis tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõikes 2 sisalduv õigusnorm on diskrimineeriv ja tegemist on ETLT artikliga 63 tagatud kapitali vaba liikumise põhjendamatu piiramisega.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 37 Käesolevas asjas esitatakse küsimus selle kohta, kas tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõikes 2 sätestatud õigusnorm, mille kohaselt ei kohaldata tempelmaksu lühiajalistele rahaliste vahenditega tehtavatele toimingutele, mis toimuvad kahe Portugali residendist äriühingu vahel või kahe poole vahel, mille puhul laenuvõtja on Portugali resident (ja laenuandja on Euroopa Liidu resident), aga maksu kohaldatakse tehingutele, mille puhul laenuvõtja (võlgnik) on Euroopa Liidu liikmesriigi resident ja laenuandja (võlausaldaja) on Portugali resident, on kooskõlas ETLT artiklis 18, artiklis 63 ja artikli 65 lõikes 3 sätestatud mittediskrimineerimise ja kapitali vaba liikumise põhimõtetega, mida kohaldatakse liikmesriigi õigussüsteemis Portugali Vabariigi põhiseaduse artikli 8 lõike 4 alusel.
- 38 Tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 1 punkti g 2017. aastal kehtinud redaktsioonis on tempelmaksust vabastatud „finantstehingud, sealhulgas kogunenud intress, mille tähtaeg on lühem kui aasta, kui nende ainus eesmärk on katta eelarve puudujääk [...], äriühingu kasuks, kellega esineb kontroll- või kontsernisuhe“.
- 39 Siiski piiratakse tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõikes 2 maksuvabastuse ulatust, sest selles on sätestatud, et nimetatud punktis g sätestatud „ei kohaldata, kui ühe poole registrijärgne asukoht või tegelik aadress ei asu riigisisel territooriumil“.
- 40 Siiski on seadustikus sätestatud maksuvabastusest väljajätmise kohta erand „juhul, kui võlausaldaja registrijärgne asukoht või tegelik aadress on mõnes muus Euroopa Liidu liikmesriigis või riigis, millega Portugal on sõlminud tulu- ja kapitalimaksuga topeltempelmaksustamise vältimise lepingu, mille korral maksuvabastust kohaldatakse“, ning kui varem ei ole tehtud rahastamistehinguid krediidasutuste või finantsettevõtjatega, mille registrijärgne asukoht on välismaal, või krediidasutuste või finantsettevõtjate, mille registrijärgne asukoht on riigi territooriumil, välismaal asuvate tütarsettevõtjate või filiaalidega.
- 41 Nagu on osutatud vastavates menetlustes tehtud vastuolulistest otsustes, ei olnud ühe rahaliste vahendite koondamise tehingu registrijärgne asukoht ega tegelik aadress mitte riigisisel territooriumil, vaid Prantsusmaal, mistõttu vastavalt tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõikes 2 sätestatule oleks põhimõtteliselt maksuvabastuse kohaldamine välistatud ning tehingult tuleks tasuda tempelmaks.

- 42 Teisest küljest ei esine tingimusi, et maksuvabastuse välistamisest saaks teha erandi, sest artikli 7 lõikes 2 on nähtud ette maksuvabastuse õiguse säilimine ainult juhul, kui võlausaldaja registrijärgne asukoht või tegelik aadress on mõnes muus Euroopa Liidu liikmesriigis või riigis, millega Portugal on sõlminud tulu- ja kapitalimaksuga topeltmaksustamise vältimise lepingu, mis ei ole käesoleval juhul nii, sest kaebaja registrijärgne asukoht on Portugal.
- 43 Nimetatud õigusaktist lähtudes ei saa kohaldada rahaliste vahendite koondamise puhul ühtegi tempelmaksu vabastust juhul, kui võlausaldaja registrijärgne asukoht või tegelik aadress on Portugalis ja võlgnik on resident mõnes Euroopa Liidu liikmesriigis või riigis, millega Portugal on sõlminud topeltmaksustamise vältimise lepingu.
- 44 Siinkohal tekib eespool osutatud küsimus selle kohta, kas liikmesriigi õigus on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega.
- 45 Alusotsuses leiti, et Euroopa Liidu Kohtu praktika abil on võimalik vastata selgelt liidu õigusega seotud küsimustele, et tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõige 2 ei ole liidu õigusega kooskõlas, ilma, et selleks oleks vaja esitada eelotsusetaotlus ELTL artikli 267 alusel. Vaidlustatud otsuses leiti samuti, et eelotsusetaotlust ei ole vaja esitada, kuigi jõuti vastupidise lahenduseni.
- 46 Alusotsuses viidatakse Euroopa Kohtu 14. oktoobri 1999. aasta kohtuotsusele asjas C-439/97, Sandoz GmbH, võttes sellest tuleneva kohtupraktika kokku järgmiselt:
- ELTL artikli 63 lõike 1 (endine EÜ asutamislepingu artikkel 73 B lõige 1 ja EÜ asutamislepingu artikkel 56) keeld puudutab kõiki piiranguid kapitali liikumisele liikmesriikide vahel ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel (punkt 18);
 - õigusnorm, mis jätab liikmesriigi residendid ilma võimalusest saada kasu maksustamise võimalikust puudumisest, mida võidakse kohaldada riigi territooriumilt väljapoole antud laenude puhul, võib panna nad loobuma teistes liikmesriikides asuvatele isikutele laenu andmisest (nimetatud otsuse punkt 19, milles tsiteeritakse 14. novembri 1995. aasta kohtuotsust Svensson ja Gustavsson, C-484/93, lk I-3955, punkt 10);
 - eespool toodust järeldub, et õigusnorm piirab kapitali vaba liikumist ELTL artikli 63 lõike 1 tähenduses (endine EÜ asutamislepingu artikkel 73 B lõige 1 ja EÜ asutamislepingu artikkel 56) (punkt 20).
- 47 Alusotsuses järeldati, et täpselt sellises olukorras on välistatud tempelmaksu seadustiku artikli 7 lõike 1 punktis g osutatud maksuvabastuse kohaldamine. Nimetatud õigusnormi arvestades jäävad liikmesriigi (käesoleval juhul Prantsusmaa) residendid ilma võimalusest saada kasu maksustamise võimalikust puudumisest, mida võidakse kohaldada riigi territooriumilt väljapoole antud

laenude puhul. Alusotsuse kohaselt ei muuda sellist järeldust asjaolu, kas maksukohustuslane on võlausaldaja (kaebaja) või võlgnik.

- 48 Samas on asjaolu, et maksukohustuslane on võlausaldaja (kaebaja), mitte võlgnik (kelle registrijärgne asukoht on Prantsusmaal), olnud otsustava tähtsusega selle puhul, et vaidlustatud otsuses jõuti vastupidise lahenduseni.
- 49 Vaidlustatud otsuses on sedastatud, et asjaomastes tempelmaksu käsitlevates õigusaktides ei kohelda Portugali residentidest maksukohustuslasi (võlausaldajad, laenuandjad) maksustamisel nende laenusaaajate rahvuse või residentsuse tõttu erinevalt. Kõigil nendel juhtudel kohaldatakse residentidest võlausaldajale rubriigis 17.1.4. ette nähtud maksu ning võlausaldaja või laenuandja riigi territooriumi residentidest laenuvõtjaid ei kohelda antud laenu kasutajatena majandushuvi omajatena erinevalt nende konkreetse rahvuse või residentsuse alusel. Mõlemal juhul saab laenuvõtja kohtusse kaevata juhul, kui laenuandjast maksukohustuslane ei täida oma kohustusi ebaõige maksude asendamise mehhanismi tõttu. Lisaks ei ole Portugali residentidest võlgnike tempelmaksu maksukoormus suurem, kui nad otsustavad sõlmida laenulepingu võlausaldajaga, kelle registrijärgne elukoht on mõnes teises Euroopa Liidu liikmesriigis, mis takistab või heidutab neid selliseid lepinguid sõlmimast. Ehk teisisõnu ei karistata Portugali residentidest võlgnikke ühelgi juhul lihtsalt selle eest, et nad sõlmivad residentidest laenuandja asemel laenulepingu mitteresidentidest laenuandjaga. Vaidlustatud otsuses tuletatakse samuti meelde, et rahaliste vahendite koondamise korral koormatakse tempelmaksuga otse võlausaldajat, mitte võlgnikku, et nad ei ole objektiivselt võrreldavas olukorras ning et ei ole asjakohane kohaldada erinevatele olukordadele ühesuguseid reegleid ega erinevaid reegleid ühesugustele olukordadele.
- 50 Arvestades juhtumi eripära, mille puhul esineb küsimusi Euroopa Liidu õiguse tõlgendamise kohta ja mis on toonud kaasa vastandlike lähenemiste kasutamise, peetakse vajalikuks, et Euroopa Liidu Kohus teeb eelotsuse küsimuse kohta otsuse.